

seks on olulise tähtsusega, siis võib terve aasta jook- sul märgata valitsuse pingutusi uute kutsekodade ellukutsumiseks, milleks seltskonna enda keskel, eriti vabakutselistes ringkondades, tuntakse kaunis suurt huvi. Senise kaubandus-tööstuskoja ja põllutöökoja kõrvale kerkivad majaomanikkude, arstide, rohutead- laste, agronoomide, inseneride jne. koda, kuna suure- maid raskusi näivad valmistavat tööliste, käsitöölise, ametnikkude ja ühistegelaste koda, millega aasta lõ- puks ei saada veel valmis.

Kodade organiseerimise aktsiooni algatamisel näis mõ- ningais ringkondades tekkivat mõte, et kodadega püütakse meil jõuda korporatiivsele korrale fašismi eeskujul, milleks ilmusid isegi mõned soovitatavad juhtkirjad ajakirjanduses. Teise osa ajakirjanduse poolt ettevõetud poleemika ja valit- suse enda täiendavad seletused tegid aga peagi korporatiivse korra ihaldajatele selgeks, et nad on eksinud oma arvestus- tega. Mida riigivanem kodade organiseerimisega näib taht- vat kätte saada, paistab olevat seltskonna eliidi ja eriteadlaste koondamine rahvuskogusse ja parlamenti, et need võiksid sotsiaalseid küsimusi arutada ilma poliitiliste kirgede kaasamängimiseta ja seega olla ka teatavaks tasakaalustavaks piduriks erakond- likul alusel valitud rahvaesindajaile. Katsetamine korpora- tiivse korraga näib aga seisvat seniste andmete järgi kaugel valitsuse kavatsustest.

Seltskonna organiseerimise ja rahvustunde süvendamise aktsioon.

Väga laialdase ulatuse võtab riigielus 1935. aastal valitsuse poolt juhitud rahvuslik ja kultuuriline pro- paganda, mille ülesandeks on süvendada rahvustunnet ja tõsta lugupidamist meie oma loomingu väärtuste vastu. Sellega käsikäes käivad valitsuse korraldused eestluse ja eestimeelsuse esiletõstmiseks majandus- likus ja seltskondlikus elus. Kerkib ka kogu meie seltskondliku organiseerimise ümberkorraldamise